

శ్రీః

శ్రీమతే నిగమాంతమహాదేశికాయ నమః

శ్రీమాన్ వేంకటనాథార్యః కవితార్కికకేసరీ ।

వేదాంతాచార్యవర్యో మే సన్నిధత్తాం సదా హృది ॥

శ్రీవేదవ్యాసభట్టార్యపుత్రరత్నైః శ్రీవేదాచార్యభట్టరనుగృహీతా

॥ క్షమాప్తో డశిస్తోత్రం ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

శ్రీ రంగరామానుజమహాదేశికన్

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the **Tikanna** font.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ క్షమాఞ్ఞో డశిస్తోత్రం ॥

యశ్చక్రే రంగిణస్తోత్రం క్షమాఞ్ఞో డశినామకం |
వేదవ్యాసస్య తనయం వేదాచార్యం తమాశ్రయే ॥

శ్రీరంగేశ! యయా కోరోషి జగతాం సృష్టిప్రతిష్ఠాక్షయాన్
అత్రాముత్ర చ భోగమక్షయసుఖం మోక్షం చ తత్తత్ప్రషాం |
త్వత్సాత్వతంత్ర్యమపోహ్యా కల్పితజగత్క్షేమాఽతిహృద్యా స్వతః
క్షాంతిస్తే కరుణాసఖీ విజయతాం క్షేమాయ సర్వాత్మనాం ॥ 1 ॥

పాపానాం ప్రథమోఽస్మ్యహం భవతి చేచ్ఛాస్త్రం ప్రమాణం పరం
శ్రీరంగేశ! న విద్యతేఽత్ర విశయస్సంత్యేవ తే సాక్షిణః |
పృష్ట్యా తానధునా మయోదితమిదం సత్యేన గృహ్యేత చేత్
సత్యం హ్యుక్తమితి క్షమస్వ భగవన్ సర్వం తదస్మత్కృతం ॥ 2 ॥

త్వత్క్షాంతిః ఖలు రంగరాజ! మహతీ తస్యాః పునస్తోషణే
పర్వాప్తం న సమస్తచేతనకృతం పాపం తతో మామకం |
లక్ష్యం నేతి న మోక్తుమర్హసి యతః కుత్రాపి తుల్యో మయా
నాన్యస్సిద్ధ్యతి పాపకృత్తదధునా లబ్ధం తు నోపేక్ష్యతాం ॥ 3 ॥

పుణ్యం పాపమితి ద్వయం ఖలు తయోః పూర్వేణ యత్సాధ్యతే
తత్త్వద్విస్మృతికారకం తనుభృతాం రంగేశ! సంజాయతే |
పాశ్చాత్యస్య తు యత్ఫలం తదిహ తే దుఃఖచ్ఛదస్మాకం
తేనానేన కృతం తదేవ శిశునేత్యస్మత్కృతం క్షమ్యతాం ॥ 4 ॥

పుణ్యం యత్తవ పూజనం భవతి చేత్ తత్కర్తురిష్టే కృతే
తత్సాధ్యద్రంగపతే! కృతప్రకృతికృతం సర్వేఽపి తత్కర్వతే |

పాపం చేదపరాధ ఏవ భవతస్తత్కర్తృసంరక్షణే
 ఊంతిస్తే నిరుపాధికా నిరుపమా లక్ష్యేత తత్క్షమ్యతాం॥ 5॥

న ద్విత్రాణి కృతాన్యనేన నిరయైర్నాలం పునః కల్పితైః
 పాపానామితి మత్కృతే తదధికా కర్తుం ప్రవృత్తే త్వయి।
 తేభ్యోఽప్యభ్యధికాని తాన్యహమపి క్షుద్రః కరోమి క్షణాత్
 తద్యత్నస్తవ నిష్ఫలః ఖలు భవేత్ తత్తే క్షమైవ క్షమా॥ 6॥

సంభూయాఖిలపాతకైర్బహువిధం స్వం స్వం ఫలం దీయతాం
 సర్వం సహ్యమిదం మయా త్వయి హరే! జాగ్రత్యపి త్రా తరి।
 దుఃఖాక్రాంతమవేక్ష్య మామిహ జనో దుష్టాశయత్స్వదుణాన్
 ఊంత్యాదీః ప్రతి దుర్వచం యది వదేత్సోఽథుం న తచ్ఛక్యతే॥ 7॥

ఊంతిర్నామ వరో గుణస్తవ మహాః శ్రీరంగపృథ్వీపతే!
 సోఽయం సన్నపి సాపరాధనివహాభావే న విద్యోతతే।
 తస్మాన్నైకవిధాపరాధకరణే నిష్టావతా నిత్యశః
 ప్రాప్నోత్యేష మయా ప్రకాశమతులం ప్రాప్స్వామ్యహం చ ప్రథాం॥ 8॥

మత్పాపక్షపణాయ యోజయసి చేత్ ఘోరేణ దండేన మాం
 రంగాధీశ్వర! కేవలాఘకరణాద్దుఃఖం మమ స్యాన్మహత్।
 తద్ద్రష్టుర్భవతోఽపి దుఃఖమతులం ఘోరం దయాళో! భవేత్
 తస్మాత్తేఽపి సుఖాయ మత్కృతమిదం సర్వం త్వయా క్షమ్యతాం॥ 9॥

దేవ! త్వాం శరణం ప్రపన్నమపి మాం దుఃఖాన్యనన్యాశ్రయం
 బాధంతే యది సర్వపాపనివహాత్ త్వాం మోక్షయిష్యామ్యహం।
 ఇత్యుక్తం తవ వాక్యమర్థవిధురం జాయేత యద్వా భవాన్
 తత్రాశక్త ఇతి ప్రథేత హి తతో మాం రక్షతు త్వత్క్షమా॥ 10॥

న త్వం ఙ్గామ్యసి చేదిదం మమ కృతం నాస్త్యత్ర కాచిత్క్షతిః
 పూర్వం యత్సమభూత్తదేవ హి పునర్జాయేత తజ్జాయతాం।
 యద్వా స్యాదధికం చ సోఽపి సుమహాన్ లాభోఽస్తు మే తాదృశః
 స్వామిన్! దాసజనస్తవాయమధికం స్వైరేణ దూరీభవేత్ ॥ 11 ॥

సోఽహం క్షుద్రతయా జగుప్సితతమం దుష్కర్మ నిత్యం స్మరన్
 కుర్వన్ కామమశుద్ధరీతిరభవం శ్రీరంగపృథీపతే!।
 ఏతత్తే మహతో విశుద్ధమనసా స్మర్తుం న యుక్తం ఖలు
 ఙ్గాంత్యా విస్మర తత్తతోఽహమసుఖాన్ముక్తో భవేయం సుఖీ ॥ 12 ॥

తత్తత్కర్మఫలానురూపమఖిలో లోకస్త్యయా సృజ్యతే
 తస్మాత్కర్మవశంవదత్వమధికం వక్తుం తవాపి క్షమం।
 శ్రీరంగేశ్వర! తత్ప్రశాంతివిధయే ఙ్గాంత్యా నిరాకృత్య మే
 సర్వం పాతకమాశు దర్శయ భవత్స్వాతంత్ర్యమత్యంకుశం ॥ 13 ॥

శ్రీరంగేశ! వచో మదీయమధునా వ్యక్తం త్వయా శ్రూయతాం
 పుణ్యం తత్ఫలసంగమాత్రవిరహోద్భూయో న మాం ప్రాప్నుయాత్।
 పాపం నైవ తథా ఫలం వితనుతే శక్యం న తద్వారణం
 తత్క్షాంత్యా తవ శక్యమేవ తదిదం సద్యస్త్యయా కల్ప్యతాం ॥ 14 ॥

శ్రీరంగేశ్వర! పుణ్యపాపఫలయోః స్వాధీనతాం కుర్వతోః
 సర్వేషాం సుఖదుఃఖయోః స్వయమహం మగ్నాశయో మామపి।
 స్మర్తుం న ప్రభవామి కిం పునరహం త్వామంతరంతః స్థితం
 తత్తే త్వం క్షమయా నిరస్య కురు మే త్వద్ధ్యానయోగ్యాం దశాం ॥ 15 ॥

అల్పం చేదనవేక్షణీయసరణావారోప్యతాం మత్కృతం
 కించిద్భూరి భవేదిదం యది గురూన్ సంప్రేక్ష్య మే త్యజ్యతాం।
 యద్వాఽనంతమనంతవైభవజుషో రంగక్షమావల్లభ!
 త్వత్క్షాంత్యాః ఖలు లక్ష్యతామనుగుణామానీయతాం తత్త్వయా ॥ 16 ॥

శ్రీమాన్ కూరాన్వవాయే కలశజలనిధౌ కౌస్తుభామోఽవతీర్ణః
శ్రీవేదవ్యాసభట్టారకతనయవరో రంగరాజస్య హృద్యః |
వేదాచార్యగ్ర్యనామా విదితగుణగణో రంగిణః స్తోత్రమేతత్
చక్రే నిత్యాభిజప్యం సకలతనుభృతాం సర్వపాపాపనుత్తైః || 17 ||

సంత్యక్తసర్వవిహిత క్రియమర్థకామ
శ్రద్ధాలుమన్వహమనుష్ఠితనింద్యకృత్యం |
అత్యంతనాస్తికమనాత్మగుణోపపన్నం
మాం రంగరాజ! పరయా కృపయా క్షమస్వ || 18 ||

|| ఇతి క్షమాషో డశిస్తోత్రం సంపూర్ణం ||